Παλαιαὶ Πάτραι

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

—Τὸ Σαραβάλι παραδίδεται εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον — Πτῶσις τῆς Χαλανδρίτσας

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν τῷ φρουρίῳ τῶν Πατρῶν οἱ ἐχθροὶ περιέθηκαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Φραντζῆ σιδηρᾶς χειροπέδας καὶ διὰ σιδηρᾶς βαρυτάτης ἁλύσσεως ἔδεσαν αὐτὸν εἰς μεγαλοπάσσαλον ἐμπηγμένον κατὰ γῆς. Ὁ Φραντζῆς ἐκεῖτετο κακῶς καὶ ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τὰ τραύματά του ἀπὸ τὰ δεσμὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα ζωῦφια.

Οἱ τοῦ φρουρίου ἄρχοντες πτοηθέντες ἐκ τῆς στενῆς πολιορκίας τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἠναγκάσθησαν νὰ συνθηκολογήσουν ἐνέρκως. Παρεχώρησαν εἰς τὸν Κων)νον τὸ Σαραβάλι ἐπὶ τῷ ὅρκῳ ἵνα οὗτος ἀπέλθῃ εἰς Γλαρέντζαν καὶ μέχρις ὅλου τοῦ Μαΐου, ἐὰν μὲν ἔλθῃ ὁ Μητροπολίτης καὶ αὐθέντης αὐτῶν Πανδέλφος Μαλατέστας ἂς πράξῃ ὅπως ἐκεῖνος θέλῃ, ἐὰν δὲ δὲν ἔλθῃ, τότε θὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτὸν τὸ κάστρον.

Ὁ Κων)νος ὅμως ἀφοῦ ἔλυσε τὴν πολιορκίαν παρέλαβε τὸ φρούριον Σαραβάλι τὴν 5 Μαΐου καὶ κατόπιν ἀπῆλθε μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Σκλαβίτσας καὶ τοῦ Τριόλου (νῦν Ριόλου). Ἐν τούτοις δὲν ἐλησμόνησε τὸν Φραντζῆν. Ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ἰωάννην Ρωσωτᾶνα ἀ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς του.

Μετὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν φυλάκισιν, τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ λυτρωτοῦ τῶν αἰχμαλώτων, ἔλυσαν τοῦ Φραντζῆ τὰς ἁλύσσεις καὶ ἀπέλυσαν αὐτόν. Ὁ Φραντζῆς σχεδὸν ἡμιθανὴς ἀπανήλθεν εἰς τὸν αὐθέντην του Κωνσταντῖνον, τυχὼν παρ' αὐτοῦ καὶ δώρων. Ἀκολούθως ὁ Κωνσταντῖνος μετέβη μετὰ τοῦ Φραντζῆ εἰς Γλαρέντζαν. Μετὰ τινας ὅμως ἡμέρας ἦλθεν ἐκεῖ ἀπεσταλμένοι τοῦ σουλτάνου οἱ ὁποῖοι εἶπον εἰς τὸν Κωνσταντῖνον ὅτι αἱ Πάτραι εἶναι φόρου ὑποτελεῖς εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ προσεκάλεσαν τὸν Παλαιολόγον νὰ ἀπόσχῃ πάσης κατὰ τῆς πόλεως πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως, ἄλλως θὰ ἀποστείλουν στρατὸν κατ' αὐτοῦ.

Ὁ Κων)νος ὅμως ἀντέλεξεν εἶπὼν ὅτι ἠκουσεν ὅτι ἡ πόλις ἐμελλε νὰ παραδοθῇ εἰς τοὺς Καταλανοὺς πειρατὰς καὶ ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἦτο πρέπον νὰ ἀφεθῇ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ του Ἰωάννου καὶ τοῦ μεγάλου Ἀμηρᾶ καὶ αὐτοῦ τὸ κάστρον τοῦτο τὸ κείμενον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁρίων τῶν χωρῶν του. Προσέθηκε δὲ ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἠτοιμάζετο νὰ ἀποστείλῃ καὶ πρέσβυν (ἐννοῶν τὸν Φραντζῆν) εἰς τὸν σουλτᾶνον ἵνα ἀνακοινώσῃ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα περισσότερα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ κοινοῦ πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν. Οἱ Τοῦρκοι ἀποσταλμένοι φιλοδωρηθέντες καλῶς ἀπῆλθον εὐχαριστημένοι. Μετὰ ταῦτα ὁ Φραντζῆς διετάσσετο νὰ ἑτοιμασθῇ διὰ τὴν πρὸς τὸν σουλτάνον ἀποστολήν.

Ὅτε δὲ παρῆλθεν ἡ προθεσμία καὶ τὴν Ἰην Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1429 δὲν ἦλθεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μαλατέστας, ὁ Κωνσταντῖνος ἀνέλαβεν ἀμέσως τὸ κατὰ τῶν Πατρῶν σχέδιόν του.

Συγχρόνως δὲ ὁ ἀδελφὸς του Θωμᾶς ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Χαλανδρίτσης, ἡ ὁποία ἦτο τότε ἕδρα τοῦ ἡγεμόνος Κεντυρίωνος. Τὴν Σεπτέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους ὁ Θωμᾶς Παλαιολόγος ἐξηνάγκασεν αὐτὴν νὰ παραδοθῇ καὶ νὰ τῷ δώσῃ εἰς γάμον τὴν θυγατέρα του Αἰκατερίνην, μετ' αὐτῆς δὲ ὡς προῖκα ἁπάσας τὰς κτήσεις του, τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἐν Πελοποννήσῳ φραγκικῆς ἡγεμονίας, ἐπιφυλάξας εἰς ἑαυτὸν τὴν οἰκογενειακὴν βαρωνείαν τῆς Κυπαρισσίας καὶ τὸν ὀφιλὸν τίτλον τοῦ ἡγεμόνος.

Ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ συνηντήθησαν εἰς τὴν Καμενίτσαν.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἐξηκολούθησε τὴν πρὸς τὰς Πάτρας πορείαν του καὶ περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς 4ης Ἰουνίου ἔφθασεν εἰς Πάτρας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν καὶ τάφον τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Τὴν πρωΐαν δὲ τῆς 5ης Ἰουνίου εἰσῆλθον πάντες οἱ ἔγκριτοι τοῦ κάστρου μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ἐλθόντες πρὸ τοῦ ἱερηθέντος ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, προσεκύνησαν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Κωνσταντῖνον τὰς κλεῖδας τοῦ κάστρου. Ἐκινήσαντες δὲ ὅλοι οἱ ἔφιπποι καὶ πεζοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἐν χαρᾷ μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Π. Στεργιανόπουλος
(Καθηγητὴς)

Ἀνακοίνωσις

—Δημοτικοῦ Βρεφοκομείου Πατρῶν.

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ ἀναβληθεὶς κατὰ τὴν 10ην τρέχοντος διαγωνισμὸς πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος ὡρίοθη διὰ τὴν 26ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐν τῷ Δημαρχιακῷ καταστήματι.

Πάτραι τῇ 21—3—1949

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου
Δήμαρχος Πατρέων
Θ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Ἐκάλμαρε τὸ κρῦο.

—Ὑπάρχει δὲ λόγος νὰ πιστεύωμεν ὅτι παρεκάμψαμεν τὸ ἀκρωτήριον τῶν θυελλῶν τοῦ χειμῶνος.

—Ὁ ὁποῖος τόσο μᾶς ἐπεριποιήθηκε ἐφέτος.

—Σημειώσας ρεκόρ ἀπὸ ἀπόψεως κρύου καὶ πτώσεως χιόνων.

—Ἐν πάσῃ περιπτώσει... καὶ τοῦ χρόνου.

—Κατεβλήθησαν μεγάλαι προσπάθειαι ἐκ μέρους τῶν ἀθλητικῶν καὶ ποδοσφαιρικῶν σωματείων τῆς πόλεως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεθαυριανῆς δαφνοδρομίας.

—Ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς μονῆς Ἁγίας Λαύρας μέχρι τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων, ὅπου καὶ πρὸ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ὁ τελευταῖος δρομεὺς θὰ καταθέσῃ στέφανον ἐκ δάφνης.

—Μία σκύλα στὸ Κορωπὶ τῆς Ἀττικῆς ἔτεκε τέρας.

—Ἐγέννησε ἕνα κουταβάκι μὲ ἕνα κεφάλι, δύο γλῶσσες, δύο κορμούς, δύο οὐρὲς καὶ 8 πόδια.

—Ἂς σημειωθῇ ὅτι πρὸ διμήνου ὀλίγον ἔξω τοῦ Μεσολογγίου εἶχε γεννηθῇ τέρας κατσικάκι.

—Μὲ δύο κεφάλια, 8 πόδια καὶ 3 μάτια!

—Ἀπεφασίσθη καὶ μεταφέρονται εἰς τὸν στρατὸν ξηρᾶς οἱ ἐργάται θαλάσσης οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸ Β. Ν.

—1) Οἱ διαχειρισταὶ ναῦται καταστρώματος κ λ. 1938 καὶ κάτω.

—2) Οἱ τηλεγραφηταὶ καὶ σηματωροὶ τηλεγραφηταὶ κ. λ. 1935 καὶ παλαιοτέρων.

—3) Οἱ ὑπόλοιποι ὅλων τῶν εἰδικοτήτων κλ. 1936 καὶ κάτω.

—Ἀπεφασίσθη καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἀποστολὴ δεμάτων εἰς Ἀμερικὴν, Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν, ἐφ' ὅσον περιέχουν τὰ κάτωθι εἴδη.

—Σῦκα, σταφίδα καὶ ἐληὲς μέχρι δέκα κιλῶν, μαστίχα, ξηροὺς καρποὺς 1)2 κιλὸ, ἐργόχειρα καὶ εἴδη ἀγγειοπλαστικῆς ἢ μοναστηρίων μέχρι 5 κιλῶν καθὼς καὶ βότανα καὶ σιγαρέττα μέχρι 5 κυτίων.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΙΔΗΡΟΥ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ σιδήρων δασμ. κλ. 61, 62, 63 καὶ 63 δι πλῆν λευκοσιδήρου πράτ)μς, ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἄνευ κατανομῆς. Πλὴν τῶν ἐγκριθεισῶν αἰτήσεων, θὰ ἐξετασθῶσιν μόνον αἱ αἰτήσεις, αἱ ὁποβληθεῖσαι καὶ ὁποβληθησόμεναι μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς, ἐφαρμοζομένων τῶν καθοριοθέντων περιορισμῶν ἐπὶ εἰδῶν ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΚΟΥΚΟΣ

(Ἀριθ. 28)

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανάκάρη 126.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς ἰατρὸς κ: ΔΗΜ. ΛΑΔΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 μ.μ Ἀθ. Διάκου 33.

Σὲ λίγες μέρες ὅλοι θὰ ζητᾶτε

ΚΡΟΝΟ,

ἰἰἰ

Μορφωτικὰ ζητήματα

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Τοῦ ζωγράφου—καθηγητοῦ κ. Γιάννη Δ. Κασόλα

«Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου»

Β'.

Ὁ μαθητὴς τῆς Ἐπαρχίας, ἡ τοῦ ἀπολίτιστου ἔθνους ἔχει σήμερα τὴ δυνατότητα νὰ παρακολουθεῖ τὴ ζωὴ ὅπως αὐτὴ διαδραματίζεται στὰ μεγαλύτερα ἀστικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης τῆς Ἀμερικῆς. Γιὰ μιὰ ὥρα καὶ μόνο θὰ δύναται νὰ πετᾷ σὰν πουλὶ ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη καὶ νὰ γεύεται τὰ καλά της καὶ τὰ ἀσχημά της.

Αὐτὸ νομίζω πὼς αὐξάνει καὶ πλουτίζει καταπληκτικὰ τὴν ἐμπειρία τοῦ παιδιοῦ καὶ τὶς γνῶσεις του δυναμώνει καὶ στερεώνει, καὶ τοῦ ἀνοίγει πλατεῖς καὶ καινούργιους ὁρίζοντες γιὰ τὸ πνεῦμα του ποὺ πρωτήτερα οὔτε νὰ φανταοθῇ δὲν τολμοῦσε. Ἔχει ἀκόμα τὴ δυνατότητα νὰ παρακολουθήσῃ κατὰ ἕνα τρόπο, εὔκολο μὲ τὴν ὡριμότητά του, τὶς κατακτήσεις τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, καὶ νὰ νοιώσῃ τὸ τί μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ ὁ μορφωμένος καὶ πολιτισμένος ἄνθρωπος ποὺ μὲ τὶς γνώσεις του ἀναστατώνει τοὺς καιροὺς κατοὺς αἰθέρας.

Καὶ πιστεύω ὅτι ὁ κινηματογράφος ὠφελεῖ τὰ παιδιά, γιατὶ μὲ τὴν τεράστια ἐξάπλωσή του καὶ μὲ τὴν εὐρεῖα διάδοση τῶν γνώσεων τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τῶν μορφῶν τῆς φύσεως ποὺ προβάλλει πάνω στὴν ὀθόνη, γίνεται ἕνας μεγάλος δάσκαλος ποὺ προπαγανδίζει μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς καρδιᾶς του, ἡ πρέπει νὰ προπαγανδίζῃ γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἐξύψωση καὶ τὴ μετάδοση στοὺς νέους, ὅλων τῶν ὠφελίμων γνώσεων καὶ κατακτήσεων τῶν ἀληθινῶν καὶ φωτισμένων ἀνθρώπων.

Ἀλλ' ὁ κινηματογράφος ἀνεξάρτητα ἀπ' τὶς μορφωτικὲς προοδευτικὲς, καὶ καλλιτεχνικὲς του ἐπιδράσεις πάνω στὸ παιδί, ἀποτελεῖ τὸ πιὸ εὔκολο καὶ κοινὸ μέσο διαφυγῆς, γιὰ τὸ σύγχρονο ἀδενικό, πονεμένο, μαραζωμένο καὶ τρομαγμένο παιδί, ἀπ' τὴν ὀδυνηρὰ καὶ πένθιμη καθημερινὴ μας πραγματικότητα,

Τὸ παιδὶ ἐκεῖ μέσα καὶ μπροστὰ στὴν ὀθόνη τοῦ κινηματογράφου, μὲ τὸ ἀνάλογο ἔργο, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, θὰ γελάσῃ καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ, θὰ φύγῃ ἔστω καὶ ψεύτικα ἀπ' τὴν πικρὴ μας καὶ γεμάτη δάκρυα ζωή, γιὰ νὰ ζήσῃ τὴ ζωὴ ποὺ τοῦ ἀναλογοῦσε, καὶ γιὰ νὰ συσπασθοῦμε γιὰ λίγο οἱ μῦς τοῦ προσώπου του καὶ ἡ καρδιά του γιὰ νὰ ξεσφιχτῇ καὶ τὸ λαρύγγι του νὰ ξεσωμπαστῇ, μὲ τὴ χαρὰ ποὺ τὸ καλὸ ἔργο θὰ τοῦ μεταδώσει.

Εἶναι τὸ θέσμα ποὺ τόσο ἐπίμονα ζητοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι μαζὶ μὲ τὸ καθημερινό τους ψωμί. Τὸ θέσμα αὐτὸ ποὺ ξεκουράζει καὶ ποὺ δίνει μετά, νέα δρεξη γιὰ μελέτη, γιὰ ἐργασία καὶ εὐκαιρίες γιὰ τελειοποίηση τῆς ζωῆς μας.

Εἶναι ἕνα θέαμα ἐχωρὶς μεγάλες ἀξιώσεις ποὺ ξεβαραλνει τὴ θλιβερὴ ζωὴ τῶν νέων μας παιδιῶν, καὶ συμπληρώνει τὰ πολλὰ κενὰ ποὺ ὑπάρχουν σ' αὐτά,

Ἐπειδὴ ὅμως σπανίζουν τὰ καθαρῶς μορφωτικὰ καὶ παιδαγωγικὰ φίλμ δὲν σημαίνει ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ἐλεύθερα φίλμ δὲν εἶναι καὶ κατάλληλα γιὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία, μιὰ καὶ οἱ πρὸς τοῦτο ὠργανωμένες ἐπιτροπὲς λογοκρισίας ἔχουν σὰν φροντίδα τους νὰ καθορίζουν τὶς καλλιτεχνικὲς καὶ ἠλικὲς βάσεις τῆς παραγωγῆς τῶν κινηματογραφικῶν ἔργων, καὶ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν σκηνικῶν καὶ μορφωτικῶν προσόντων της.

Ἡ ζωὴ ἠδιωτικὴ τῶν ἀστέρων κι' ὅλων τῶν προσωπικοτήττων τοῦ κινηματογράφου δὲν πρέπει νὰ προκαλῇ κανένα σχόλιο ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως.

Γιὰ νὰ διευκολύνεται τὸ ἔργο τῆς λογοκρισίας τῶν Ἑταιριῶν τῶν κινηματογραφικῶν ἔργων, συντάχθηκε ἕνας κῶδικας, ἕνας δεκάλογος, ποὺ ἐγκρίθηκε ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια καὶ ποὺ περιέχει τὶς «Δέκα Ἐντολὲς τῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς». Εἶναι ὁ ἑξῆς, σὲ γενικὲς γραμμὲς :

1) Τὰ φίλμ ποὺ παριστάνουν ἐγκλήματα, πρέπει νὰ εἶναι ἔτσι γυρισμένα, ὥστε νὰ μηνέμπνέουν καμμιὰ συμπάθεια πρὸς τὸν ἐγκληματία καὶ νὰ μὴ γεννοῦν σὲ κανένα θεατὴ τὴν ἐπιθυμία νὰ τὸν μιμηθῇ. Οἱ μέθοδοι τῶν κακοποιῶν δὲν πρέπει νὰ περιγράφωνται διεξοδικά. Δὲν πρέπει νὰ γίνεται ὑπερβολικὴ χρῆσις ὅπλων. Τὸ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν ἀπαγορεύεται, καθὼς καὶ ἡ κατάχρησις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν Ἀμερικανῶν.

2) Ὁ γάμος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γελοιοποιεῖται. Οἱ παθητικὲς ἐρωτικὲς σκηνὲς θὰ παρουσιάζονται μόνον ἐφ' ὅσον χρειάζονται γιὰ τὴν ἐξήγησι τῆς ὑποθέσεως. Ἀπαγορεύονται τὰ ὑπερβολικὰ ἀγκαλιάσματα καὶ τὰ φιλιὰ μακρᾶ διαρκείας.

Οἱ σκηνὲς ἀποπλανήσεως ἢ ἀπαγωγῆς πρέπει ν' ἀναφέρονται ἐλάχιστα. Ἡ σωματεμπορεία εἶναι θέμα ἀπαγορευμένο, καθὼς καὶ οἱ ἐρωτικὲς σχέσεις μεταξὺ λευκῶν καὶ μαύρων. Δὲν πρέπει τέλος νὰ ἐμφανίζωνται γυμνὰ παιδιά.

3) Σκηνὲς χυδαίες πρέπει νὰ παρουσιάζωνται μὲ τάκτ.

4) Ἀπαγορεύεται ὁποιαδήποτε ἀνηθικότης, στὰ λόγια στὶς κινήσεις ἢ στὶς πόζες καθὼς καὶ ἡ ἀπόλυτη γυμνότης.

5) Οἱ χοροὶ ποὺ ἐπενθυμίζουν τὸ σαρκικὸ ἔρωτα, ἢ τὰ ἀνήθικα πάθη, εἶναι ἐπίσης ἀπαγορευμένοι.

6) Κανένα φίλμ δὲν πρέπει νὰ γελοιοποιεῖ μιὰ θρησκεία, ὁποιαδήποτε.

7) Οἱ σκηνὲς ποὺ συμβαίνουν σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα ἀπαιτοῦν μεγάλη λεπτότητα.

8) Τὰ ἐμβλήματα ὅλων τῶν Ἐθνῶν εἶναι σεβαστά.

Ἡ Ἱστορία κάθε χώρας πρέπει νὰ ἀποδίδεται τίμια καὶ εἰλικρινής.

9) στὴν ἐκλογὴ τῶν τίτλων τῶν φίλμ χρειάζεται γοῦστο, ἠθικὴ καὶ σεμνότης.

10) Τὰ θέματα φρίκης ἢ καταπτώσεως πρέπει νὰ περιορίζωνται σὲ στενὰ ὅρια (π. χ. οἱ θανατικὲς ἐκτελέσεις, ἐγχειρήσεις κτηνωδίες ἐναντίον παιδιῶν ἢ ζώων, πώλησις γυναικῶν κ.λ.π.)

Μὲ τὸν κῶδικα αὐτὸν οἱ μεγάλες κινηματογραφικὲς Ἑταιρίες κατόρθωσαν νὰ παράγουν περισσότερα καλὰ φίλμ. Ὁποια ὅμως Ἑταιρία δοκιμάσῃ νὰ τὸν παραβῇ, θὰ τὸ πληρώσῃ ἀκριβά, μὲ τὸ γενικὸ μποϋκοτάζ ποὺ θὰ τῆς κάμῃ ὅλος ὁ κινηματογραφικὸς κόσμος.

Ἐξ ἄλλου τὸ δικό μας Ὑπουργεῖον Τύπου καὶ Τουρισμοῦ διὰ Ν. Διαταγμάτων ἔχει ἐπιβάλει εἰδικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ξένων καὶ ντόπιων ποὺ θὰ προβάλλονται καθ' ὅτασαν τὴν ἐπικράτειαν, ἔτσι ποὺ νὰ ἐλέγχωνται καὶ ἐξετάζωνται ἀπὸ ἀπόψεως τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, ὁπότε τὸ ἔργον θὰ χαρακτηρίζεται ὡς κατάλληλον ἢ ἀκατάλληλο δι' ἀνηλίκους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἂν περιέχει εἰκόνες, φράσεις ἢ ἐκδηλώσεις ποὺ φανερὰ προσβάλλουν τὴν κοινωνικὴ ἢ θικὴ.

Εἶναι δὲ πολὺ βαρειὲς οἱ κυρώσεις ποὺ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Νόμου στοὺς ἐπιχειρηματίες τῶν κινηματογράφων ἀκατάλληλων ἔργων. Ὁ κινηματογράφος λοιπὸν ὠφελεῖ τὴν παιδικὴ ἡλικία, ἀρκεῖ μονάχα τὰ ἔργα ποὺ προβάλλονται εἴτε εἶναι αὐτὰ διδακτικὰ καὶ μορφωτικὰ εἴτε εἶναι αὐτὰ κωμικὰ καὶ χιουμουριστικά, νἆναι διαλεγμένα μὲ περίσκεψη καὶ γιὰ τὴν ἡλικία τῶν παιδιῶν καὶ γιὰ τὸ φύλο αὐτῶν, ἔτσι ποὺ νὰ μὴν ἀπεβαίνουν σὲ βάρος τῆς παιδικῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφωτικῆς αὐτῶν διαπλάσεως, εἴτε ἐπιζήμια στὴ μεγάλη τους φαντασία καὶ στὰ φευντωτά τους ὄνειρα, ἀλλὰ διδαχτικά, μορφωτικὰ καὶ χαρούμενα γιὰ καλὸ καὶ αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ ταλαίπωρου ἀλλ' ἡρωϊκοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων, ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Βρεφοκομείου Πατρῶν, Προκηρύσσει ὅτι:

Πρὸς πλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἱδρύματος προβλεπομένης θέσεως τοῦ γραφέως, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως, ἐνεργηθήσεται διαγων.σμὸς ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι, τὴν 28ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1949, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 4ην μ. μ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ, δέον ὅπως δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρό αὐτοῦ, ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Βρεφοκομείου, ἰδιοχείρως συντεταγμένην αἴτησιν μετὰ φωτογραφίας των, εἰς ἣν θὰ ἐπισυνάπτωνται:

1) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀναγνωρισμένης Σχολῆς.

2) Πιστοποιητικὸν Ἰθαγενείας Δήμου ἢ Κοινότητος τοῦ Κράτους.

3) Πιστοποιητικὸν Ποινικοῦ Μητρώου, ἐκδοθὲν πρὸ μηνὸς τοὐλάχιστον.

4) Πιστοποιητικὸν Εἰσαγγελίας ὅτι δὲν διώκεται δι' ἀξιόποινον πρᾶξιν.

5) Πιστοποιητικὸν Στρατολογικῆς καταστάσεως.

6) Πιστοποιητικὸν ὑγείας ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν Ἰατρῶν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου κ. κ. Α. Διαγουρτᾶ καὶ Νικ. Λαμπίρη.

Οἱ ὑποψήφιοι θὰ ἐξετασθῶσι γραπτῶς μόνον εἰς ἔκθεσιν ἰδεῶν καὶ μαθηματικά.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931 Διατάγματος «περὶ διενεργείας διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν θέσεων Δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

Περισσότεραι πληροφορίαι κ. λ. π. εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Βρεφοκομείου κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Πάτραι τῇ 21—3—1949

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου
Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
Θ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρικὰ θέματα

ΖΑΧΑΡΟΔΙΑΒΗΤΗΣ

Ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Π. Καραχάλιου

Ὡς διαβήτην χαρακτηρίζομεν τὴν ἐπὶ τοῦ πάσχοντος ἀθρῴως ἐμφάνισιν μιᾶς τριπλῆς κλινικῆς συμπτωματολογίας συνισταμένης εἰς πολυουρίαν, πολυφαγίαν, πολυδιψίαν.

Ὁ διαβήτης εἶναι νόσημα ὑπαγόμενον εἰς τὰς διαταραχὰς τῆς θρέψεως. Παρατηρεῖται τόσον εἰς τοὺς ἄνδρας ὅσον καὶ τὰς γυναῖκας, δεικνύει δὲ προτίμησιν ὡς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν ἰδίᾳ εἰς τὰ ἄτομα ἄγονα καθιστικὸν βίον, πνευματικῶς ἐργαζόμενα, ἐπιδιδόμενα εἰς παντὸς εἴδους καταχρήσεις. Ὁ διαβήτης πολλάκις δὲν ἀποτελεῖ βασικὴν νόσον ἐμφανίσεως ἀλλὰ ἁπλοῦν ἐπεισόδιον γενικωτέρας ἀνωμαλίας τοῦ ὀργανισμοῦ ἰδίᾳ διαταραχῆς τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὕλης.

Ὡς διαβήτην χαρακτηρίζομεν τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὰ οὖρα σακχάρου. Ἐν φυσιολογικῇ καταστάσει δὲν παρατηρεῖται ἡ ὕπαρξις σακχάρου εἰς τὰ οὖρα, ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου παρατηρεῖται ἐν φυσιολογικῇ ποσότητι, κυμαινομένου εἰς τὸ ποσὸν 1—1,30 ο)ο.

Ἡ σταθερὰ ποσότης τοῦ εἰς τὸ αἷμα ὑπάρχοντος σακχάρου ρυθμίζεται διὰ βιολογικῶν παραγόντων ἐχόντων σχέσιν μὲ τὴν ἀδενικὴν ἔσω ἔκκρισιν τοῦ παγκρέατος.

Τὸ πάγκρεας εἶναι ἕνας ἀδήν ἔσω ἐκκρίσεώς, ὅστις ἀνατομικῶς κεῖται ἐντὸς τοῦ κόπους τῆς κοιλίας καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν θέσιν ὀπίσθεν τοῦ στομάχου. Ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ ἀδένος τούτου ἐξουδετερώνει τὴν ἐμφάνισιν τοῦ σακχάρου εἰς τὰ οὖρα διὰ ἀντιθέτως πᾶσα βιολογικὴ ἢ ἀνατομικὴ ἀλλοίωσις αὐτοῦ συνεπάγεται τὴν κλινικὴν ἐμφάνισιν τοῦ σακχαρώδους διαβήτου.

Ὁ πάσχων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐμφανίσεως τῆς νόσου του καταλαμβάνεται ἀπὸ μίαν μορφὴν ἀκατασχέτου πολυφαγίας, καταβροχθίζει νὰ πάντα καὶ εἰς ποσὸν καὶ εἰς ποιὸν καὶ κατ' ἐπανελημμένας περιόδους. Ἡ πολυφαγία αὕτη συνοδεύεται ἀπὸ ἀκατάσχετον δίψαν, ἥτις καὶ ἐξουδετεροῦται διὰ τῆς πόσεως μεγάλης ποσότητος ὕδατος ἡμερησίως.

Σταθερὸν σύμπτωμα εἰς τὰ ἀνώτερα εἶναι ἡ παρατηρουμένη πολυουρία, ἥτις ἐν προκειμένῳ παίζει ρόλον καθαρῶς μηχανικόν.

Διάφορα λοιμώδη νοσήματα ὡς εἶναι ὁ τύφος, ἡ διφθερῖτις, ἡ ἐλονοσία, οἱ ὄγκοι τοῦ παγκρέατος, δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἐφετηρία ἐμφανίσεως σακχαρώδους διαβήτου.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ σακχαρώδους διαβήτου καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ζωῆς εἶναι δυσμενὴς Παρὰ τὴν παρατηρουμένην πολυφαγίαν καὶ πολυποθερᾶκαὶ μὲ γοργὸν ρυθμὸν ἀπισχνασιν τοῦ πάσχοντος ἀτόμου.

Χειρότερον δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαβήτου εἶναι ἐκ τοῦ λόγου τῆς διηθήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκ σακχάρου, ἡ παρουσία δοθ.ήνων καὶ ψευδαν.θράκων.

Ἡ ἐξέλιξις μᾶς διαβητικῆς μορφῆς νόσου, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐπιβληθῇ εἰς τακτικὴν προσήκουσαν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν εἶναι πάντοτε κακή.

Ἡ βαρυτέρα ἐκβίλωσις τοῦ σακχαρώδους διαβήτου εἶναι ἡ ἐμφάνισις τοῦ διαβητικοῦ κώματος χαρακτηρίζεται ἀπὸ μορφὴν ἀναπνοῆς καὶ ἀπὸ ἀπώλειαν τῶν αἰσθήσεων καὶ τελικῶς θάνατον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν ὁ τρόπος τῆς φυσιολογικῆς καταστάσεως καύσεως τοῦ σ